

Το Χριστό ή την Εκκλησία;

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Το δίλημμα «Το Χριστό ή την Εκκλησία;» σε παλαιότερη εποχή θα φάνταζε παράξενο και ανυπόστατο. Σήμερα, όμως, όχι μόνο είναι αποδεκτό αλλά και πολύ φυσιολογικό.

Οι σύγχρονοι άνθρωποι, κυρίως νέοι, ενώ θέλουν, πιστεύουν κι προσεύχονται στο Χριστό, δεν θέλουν ούτε εμπιστεύονται ούτε έχουν σχέση με την Εκκλησία. Κι αν χρειαστεί, για κοινωνικούς ή εθιμοτυπικούς λόγους να το κάνουν, η σχέση τους είναι τυπική κι επιφυλακτική.

Προφανώς, για τους ανθρώπους με τέτοια στάση, η Εκκλησία ταυτίζεται με τον κλήρο και, ίσως, με τους λαϊκούς λεγόμενους «ανθρώπους της Εκκλησίας». Κι ακόμα, εκφράζει την πεποίθησή τους ότι υπάρχει διάσταση λόγων και έργων, ασυνέπεια και υποκρισία στον εκκλησιαστικό χώρο που, ασφαλώς, δεν ταυτίζεται με το Ευαγγέλιο του Χριστού. Θυμίζει αυτό του Μαχάτμα Γκάντι που έλεγε: «*Μ' αρέσει ο Χριστός σας. Δεν μ' αρέσουν οι χριστιανοί σας. Οι χριστιανοί σας είναι τόσο διαφορετικοί από το Χριστό*». Αν και ο ίδιος δεν ήταν χριστιανός, όμως,

δυστυχώς, φαίνεται πως αρκετοί χριστιανοί μέλη της Εκκλησίας θα συμφωνούν μαζί του.

Είναι αποδεδειγμένο πως στις ακρότητες δεν βρίσκεται όλη η αλήθεια. Ασφαλώς αρκετοί χριστιανοί – και κληρικοί θα έλεγα – δεν είναι όπως ο Χριστός. Χρειάζεται, ωστόσο να διευκρινίσουμε τα εξής:

1. Ο Χριστός δεν ίδρυσε μία ακόμα θρησκεία, αλλά Εκκλησία. Μας είπε ότι είναι το Σώμα Του κι ότι μέσα σ' αυτήν ο άνθρωπος μπορεί να ενωθεί μαζί Του και να σωθεί. Είναι γνωστό, ήδη από τους πρώτους αιώνες, το Πατερικό: «*εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία*».
2. Αν, κατά το άγιο Ισαάκ το Σύρο, «*η Εκκλησία είναι η σωτηρία αυτών που χάνονται*», είναι ξεκάθαρο ότι σ' αυτήν δεν εισέρχονται και ζουν οι «σωσμένοι» αλλά οι «χαμένοι». Όσοι αισθάνονται αυτάρκειες, στηριζόμενοι στις αρετές τους και στον αγώνα για ηθική τελειότητα, αποστασιοποιούνται από αυτήν, όπως έκαναν οι Φαρισαίοι από το Χριστό.
3. Οι άγιοι Πατέρες ταυτίζουν την Εκκλησία με το νοσοκομείο, όπου γιατροί είναι οι θεραπευμένοι ή όσοι αγωνίζονται να θεραπευτούν με τον τρόπο που μας παρέδωσαν. Ποιος θα κατέκρινε ένα άρρωστο επειδή ασθενεί;
4. Στην Εκκλησία δεν ανήκουν μόνο όσοι βαπτίστηκαν και ζουν ακόμα, κληρικοί και λαϊκοί, θεραπευμένοι ή όχι, μετανοούντες ή αμετανόητοι, αλλά κι όσοι έφυγαν από αυτό τον κόσμο και εισήλθαν στη Χώρα των ζώντων, μεταξύ των οποίων η Παναγία, οι Απόστολοι, οι άγιοι - γνωστοί και άγνωστοι. Όλοι αυτοί ανήκουν στη λεγόμενη «Θριαμβεύουσα Εκκλησία».

Με τα πιο πάνω ξεκαθαρίζει θεολογικά πως το ερώτημα - δίλημμα «το Χριστό ή την Εκκλησία;», δεν μπορούμε να το θέσουμε, γιατί δεν υπάρχει ο Χριστός χωρίς την Εκκλησία ούτε η Εκκλησία χωρίς το Χριστό.

Οι διάφορες παρεκτροπές των μελών της, κληρικών και λαϊκών, δεν αναιρούν την αγιότητά της γιατί είναι, όπως ομολογούμε στο Σύμβολο της πίστεως «*Μια, Αγία, Καθολική και Αποστολική*».

Ο καθένας αναλαμβάνει, ως ελεύθερος άνθρωπος, την ευθύνη της πορείας της ζωής του «*της νυν και της μελλούσης*». Τουλάχιστον, όμως, ας γνωρίζει πώς ο Χριστός βλέπει την Εκκλησία Του κι ας μη θεωρεί πως από μόνος του μπορεί να δογματίζει και έχει την αλήθεια. Η Αγία Γραφή μας λέει πως η Εκκλησία είναι «*ο στύλος και το θεμέλιο της αλήθειας*» (Α΄ Τιμ. 3,15). Ευλογημένοι όσοι ζουν μέσα σ' αυτή με ειλικρίνεια, μετάνοια κι αγωνιστικότητα, «*ότι αυτών εστι η Βασιλεία του Θεού*».

isagiastriados.com

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN